

2 Korintierbrevet 5:6-8

Denna text använder många som belägg för att människor går vidare till en medveten tillvaro hos Gud direkt efter insomnandet (döden):

“Vi är därför alltid vid gott mod, fastän vi vet att vi är borta från Herren så länge vi är hemma i kroppen ... Men vi är ändå vid gott mod och skulle hellre vilja flytta bort från kroppen och vara hemma hos Herren.”

Visst verkar dessa ord tala sitt tydliga språk. Men om Paulus förståelse var att han skulle gå vidare till Gud när han väl flyttat bort från kroppen, hur kommer det sig då att han undervisade om det rakt motsatta på andra ställen i sina brev?

“Liksom i Adam alla dör, så skall också i Kristus alla göras levande. Men var och en i sin ordning: Kristus som förstlingen och sedan, vid hans ankomst, de som tillhör honom ... Vi skall inte alla insomna, men vi skall alla förvandlas, i ett nu, på ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Ty basunen skall ljuda och de döda skall uppstå odödliga, och vi skall förvandlas.”¹

“Vi säger er detta enligt ett ord från Herren: vi som lever och är kvar till Herrens ankomst skall alls inte komma före de insomnade. Ty när en befallning ljuder, en ärkeängels röst och en Guds basun, då skall Herren själv stiga ner från himlen. Och först skall de som dött i Kristus Jesus uppstå. Därefter skall vi som lever och är kvar ryckas upp bland moln tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och så skall vi alltid vara hos Herren. Trösta därför varandra med dessa ord.”²

“Självt offras jag redan som ett drickoffer, och tiden för mitt uppbrott är inne. Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. Nu ligger rättfärdighetens segerkrans i förvar åt mig. Den skall Herren, den rättfärdige domaren, ge åt mig på den dagen, och inte bara åt mig utan åt alla som älskar hans återkomst.”³

Trots att många hävdar att de insomnade i Herren just nu befinner sig i himlen hos Gud, visar Paulus ord faktiskt på motsatsen. Om de insomnade i Herren (inklusive Paulus) just nu är i himmelen, varför sade han då att vi (både de insomnade och levande) tillsammans skulle ryckas upp “för att möta Herren”? Har inte de insomnade redan fått möta honom? Inte nog med att Paulus skulle ha gått emot sin egen undervisning, han skulle även ha gått emot vad Jesus tidigare hade sagt:

“Nej, när du skall hålla fest, bjud fattiga och krymplingar, lama och blinda. Salig är du då, eftersom de inte kan ge dig något tillbaka. Du skall få din lön vid de rättfärdigas uppståndelse.”⁴

¹ 1 Kor. 15:22-23, 51-52

² 1 Tess. 4:15-18

³ 2 Tim. 4:6-8

⁴ Luk. 14:13-14

*“Den stund kommer, då alla som är i gravarna skall höra hans röst och gå ut ur dem. De som har gjort gott **skall uppstå till liv**, och de som har gjort ont **skall uppstå till dom**.”⁵*

*“Detta är min Faders vilja, att var och en som ser Sonen och tror på honom skall ha evigt liv, och jag skall låta honom **uppstå på den yttersta dagen**.”⁶*

Men vad menade då Paulus med att han hellre skulle *“vilja flytta bort från kroppen och vara hemma hos Herren”*? Förmodligen var det ett uttryck för hans djupa önskan att få vara hos Herren, även om han samtidigt visste att detta skulle bli verklighet först vid Jesu andra återkomst. Att han uttryckte sig på detta sätt kan tolkas som att hans insomnande skulle vara en tid av totalt omedvetande fram till uppvaknandet. I ett sådant omedvetet tillstånd uppfattar man inte att någon tid har förflutit. Istället blir det som om man just *“flyttat bort från kroppen”* för att direkt därpå få *“vara hemma hos Herren”*.

Om en sådan slutsats anses trovärdig eller inte är trots allt av sekundär betydelse, det viktigaste är ändå att vi jämför dessa ord av Paulus med hans, och Jesu, övriga undervisning. Vi kan inte låta dessa ord tolkas på ett sätt som motsäger Bibelns budskap i sin helhet.

⁵ Joh. 5:28-29

⁶ Joh. 6:40